

- welkom & mededelingen
- 1) zingen aanvangslied - NLB 632:1,3 = Dit is de dag die de Heer heeft gegeven

- stil gebed & bemoediging & groet

- tafelkaarsen aansteken

- 2) zingen - ELB 218:1,2 = Samen in de naam van Jezus

- leefregel - Filippenzen 2:3-11 (uit de NBV21) → door de voorganger

³ Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. ⁴ Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. ⁵ Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. ⁶ Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, ⁷ maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen ⁸ heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood-de dood aan het kruis. ⁹ Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, ¹⁰ opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, ¹¹ en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.

- 3) zingen - ELB 218:3 = Prijs de Heer, de weg is open

- gebed

- kindermoment
kinderen gaan naar de kindernevendienst

- schriftlezing 1 - Genesis 12:1-9 (uit de NBV21) → door de lector

¹ De HEER zei tegen Abram: "Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen. ² Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, je naam veel aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. ³ Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou vervloekt, zal Ik vervloeken. In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden."

⁴⁻⁵ Abram trok weg uit Charan, zoals de HEER hem had opgedragen, en Lot, de zoon van zijn broer, ging met hem mee. Abram was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, ⁶ trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. ⁷ Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: "Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven." Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was. ⁸ Daarvandaan trok hij naar het bergland dat oostelijk van Betel ligt, en ergens ten oosten van Betel en ten westen van Ai sloeg hij zijn tent op. Hij bouwde er een altaar voor de HEER en riep er zijn naam aan. ⁹ Steeds verder reisde Abram, in de richting van de Negev.

- 4) zingen NLB 805:1,3 = Abraham, Abraham, verlaat je land, verlaat je stam

c) schriftlezing 2 - Lucas 24:13-35 (uit de NBV21) → door de lector

¹³ Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt. ¹⁴ Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. ¹⁵ Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, ¹⁶ maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. ¹⁷ Hij vroeg hun: "Waar lopen jullie toch over te praten?" Daarop bleven ze somber gestemd staan. ¹⁸ Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: "Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?" ¹⁹ Jezus vroeg hun: "Wat dan?" Ze antwoordden: "Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. ²⁰ Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. ²¹ Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is. ²² Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, ²³ vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft. ²⁴ Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet." ²⁵ Toen zei Hij tegen hen: "Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben? ²⁶ Moest de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?" ²⁷ Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. ²⁸ Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. ²⁹ Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: "Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde." Hij ging met hen mee en bleef bij hen. ³⁰ Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. ³¹ Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. ³² Daarop zeiden ze tegen elkaar: "Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?" ³³ Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, ³⁴ die tegen hen zeiden: "De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!" ³⁵ De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

- overdenking

5) zingen - ELB 393:1,2 + refrein, 3 + refrein = Wij gaan op weg met een brandend hart

- pastorale mededelingen
- gebed
- collecte

6) zingen - NLB 425 = Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen

- zegen

7) zingen - NLB 431c = Amen, amen, amen